

تبعات آرزوهای کاذب

انسان در زندگی نباید فریب آرزوهای خویش را بخورد. انسان با واقعیت‌های ملموس می‌تواند زندگی کند نه با آرزوهای دور و دراز و گاهی دست‌نیافتنی.

انسان در زندگی نباید فریب آرزوهای خویش را بخورد. انسان با واقعیت‌های ملموس می‌تواند زندگی کند نه با آرزوهای دور و دراز و گاهی دست‌نیافتنی.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، در این رابطه امام سجاد (ع) می‌فرمایند: خدایا! بر محمد و آل محمد درود فرست و ما را از آرزوگرایی دور دار و با عمل صادقانه از آرزومندی نجاتمان بخش! تا بدانجا که به گذراندن ساعتی پس از ساعتی دیگر و تمام کردن روزی بعد از روز دیگر و پیوستن نفسی بر نفس دیگر و برداشتن گامی به دنبال گامی دیگر امید نبندیم و تو خود ما را از فریب آرزوها ایمنی ده و از شر آنها نگاه دار.

امام صادق (ع) می‌فرمایند: ای عبدالله چنبد! خوشا به حال آن کس که آرزوهای کاذب، او را به خود مشغول ندارد. امام علی (ع) نیز در این باره در احادیثی می‌فرمایند: خدا آن کس را بیمارزد، که با هوای خود ستیز کند و آرزوهای خویش را دروغ شمارد.

*آرزوهای دلخوش کن چشم‌ها را کور می‌کند... هر که دل به آرزوی دراز ببندد، چنان که باید تن به کار ندهد.

*عملت را رفیق خود را قرار بده و آرزو و میل را دشمن خود.

*آرزو پایانی ندارد.

*هر کس در طلب سراب بکوشد، رنجش فراوان و تشنگی‌اش افزون می‌شود. هرکه در سراب امید بندد، نومید می‌شود و از تشنگی می‌میرد.

*بدانید که آرزو عقل را به غفلت می‌اندازد.

پی‌نوشت:

تحف‌العقول / 148

تحف‌العقول / 221

بحار / 14/78

غررالحکم / 61

غررالحکم / 23

غررالحکم / 297

نهج‌البلاغه / 208

صحیفه سجادیه / 260

منبع:

الحیات، محمدرضا حکیمی